

	Side
7. <i>Psykiatrilovens stedlige anvendelsesområde</i>	3024
7.1. Tilbageførsel af bortgæede og udeblevne patienter	3024
7.1.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3024
7.1.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tilbageføre bortgæede eller udeblevne patienter	3025
7.2. Justitsministeriets og Sundhedsministeriets overvejelser om »prøveudskrivning« af tvangsindlagte eller tvangstilbageholdte patienter og om udskrivningsaftaler	3026
7.3. Tvangsbehandling af legemlige lidelser hos sindslidende patienter, der er indlagt på en somatisk afdeling	3029
7.3.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3029
7.3.2. Justitsministeriets overvejelser om adgangen til at tvangsbehandle legemlige lidelser hos sindslidende patienter	3030
8. <i>Delegation af overlægens kompetence</i>	3030
8.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3030
8.2. Justitsministeriets overvejelser	3031
9. <i>Registrering og indberetning af tvang</i>	3032
9.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3032
9.2. Justitsministeriets overvejelser	3033
10. <i>Patientrådgiverordningen</i>	3033
10.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3033
10.2. Justitsministeriets overvejelser	3035
11. <i>Ordningen med patientråd og patientmøder</i>	3035
11.1. Gældende ret og psykiatrilovsundersøgelsen	3035
11.2. Justitsministeriets overvejelser	3036
12. <i>Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.</i>	3036
13. <i>Hørte myndigheder m.v.</i>	3037

1. Baggrund og formål

Den 1. oktober 1989 trådte lov nr. 331 af 24. maj 1989 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven) i kraft. Loven byggede på betænkning nr. 1068/1986 om tvang i psykiatrien og betænkning nr. 1109/1987, der indeholdt en afsluttende udtalelse vedrørende udformningen af en ny lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien. Formålet med psykiatriloven var at styrke sindslidendes retsstilling i forbindelse med frihedsberøvelse og tvangsbehandling m.v. Loven skulle endvidere sikre, at sindslidende i videst muligt omfang inddrages og får indflydelse på behandlingen og egne forhold i øvrigt.

I forhold til den tidligere lov om sindssyge personers hospitalsophold fra 1938 (sindssygeloven) indbefatter psykiatriloven en skærpelse og præcisering af betingelserne for at anvende tvang i forbindelse med

indlæggelse, ophold og behandling på psykiatrisk afdeling. Med henblik på at formindske brugen af tvang blev der optaget en bestemmelse om, at tvang kun må anvendes, når alle andre muligheder er udtømt, og at den tvangsansøgning, der i så fald kommer på tale, begrænses til det absolut nødvendige (»det mindste middels princip«). For at sikre opfyldelsen af denne bestemmelse blev der bl.a. fastsat regler om obligatorisk efterprøvelse af fortsat frihedsberøvelse efter faste terminer og om fast vagt til bæltefikserede patienter.

Til afløsning af den dagældende tilsynsværgeordning blev der indført en ordning med patientrådgivere, hvis formål bl.a. var at styrke støtten til patienter, der er undergivet tvang. Endvidere blev der optaget bestemmelser om patientråd og patientmøder for at øge patienternes medindflydelse på egne forhold. Der blev også fastsat regler om informeret samtykke